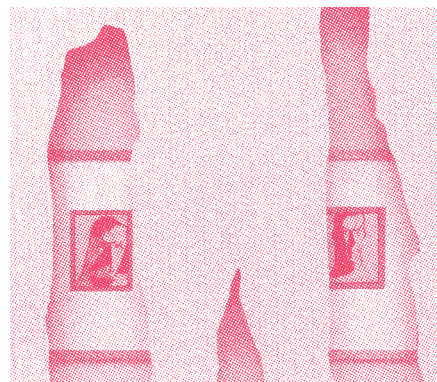
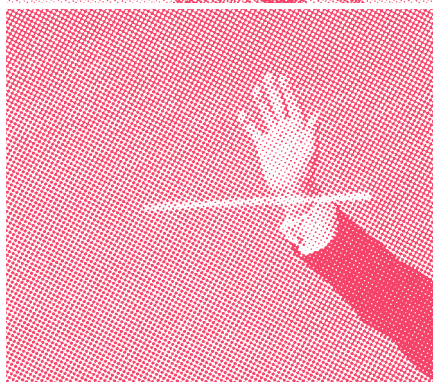

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΕΜΣΤ

ΝΕΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΜΕ ΕΝΑΝ ΚΥΚΛΟ 5
ΕΚΘΕΣΕΩΝ

16.06 → 30.10.2022

ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ
(-1, 0)

ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ
(ΜΕΣΟΠΑΤΩΜΑ)

PROJECT ROOM 1 & 2

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
(ΟΡΟΦΟΣ 2)

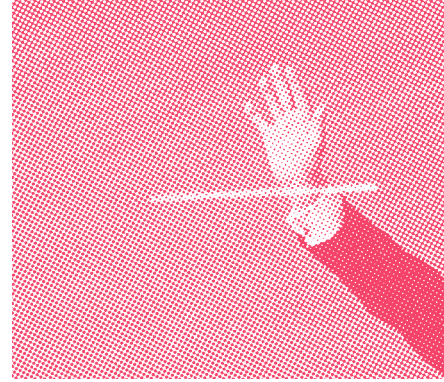
Το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ) εγκαινιάζει το νέο του Καλλιτεχνικό Πρόγραμμα στις 16 Ιουνίου. Η καινούρια εποχή του Μουσείου ξεκινά με βελτιώσεις στην έκθεση της συλλογής του, οι οποίες προαναγγέλουν τη ριζική της αναδιάρθρωση, με την εισαγωγή ευρύτερων καινοτομιών στο εκθεσιακό του πρόγραμμα και με στοχευμένες αρχιτεκτονικές παρεμβάσεις που εμπλουτίζουν σημαντικά την εμπειρία της επίσκεψης και τη συνολικότερη σχέση του Μουσείου με το κοινό. Πιο συγκεκριμένα, η έκθεση της συλλογής, εν όψει της ριζικής της ανανέωσης στο τέλος του έτους και της ενσωμάτωσης σε αυτήν μέρους της δωρεάς έργων από τη Συλλογή Δ.Δασκαλόπουλου, έχει αποκτήσει περισσότερη θεματική και μορφολογική συνοχή με επικεντρωμένες μετακινήσεις και αφαιρέσεις έργων. Ως προς το εκθεσιακό πρόγραμμα, για πρώτη φορά το ΕΜΣΤ διοργανώνει συγχρόνως επτά περιοδικές εκθέσεις οι οποίες διαθέτουν εσωτερική συνάφεια και υπηρετούν την ευρύτερη παιδαγωγική, πολιτική και εννοιολογική αποστολή του Μουσείου. Η μεγάλη ατομική έκθεση *Statecraft: Διαμορφώνοντας το κράτος*, η ατομική έκθεση του Έλληνα καλλιτέχνη της διασποράς Αντώνη Πίττα, *jaune, geel, gelb, yellow, πράξεις μοντερνισμού με τον Theo van Doesburg*, η παρουσίαση της Jennifer Nelson, *Απόβλητα (Κληρονομιά)* και η παρουσίαση για πρώτη φορά στην Ελλάδα του πολυβραβευμένου Λιβανέζου καλλιτέχνη Lawrence Abu Hamdan πραγματοποιούνται σημαντικά ζητήματα της σημερινής κοινωνικοπολιτικής συνθήκης, της μεταδημοκρατίας και της ανθρωποκαίνου, δημιουργώντας μια διαδρομή στοχασμού και ενσυνείδησης εντός του Μουσείου. Επιπλέον, ενεργοποιούνται καινούργιες εκθεσιακές πρακτικές και δομές, όπως η διάθεση δύο Project Rooms εντός του Μουσείου, η εισαγωγή της ιδέας του *Καλλιτέχνη εν δράσει (Artist at Work)* και η διοργάνωση εκθέσεων εκτός του Μουσείου, υπό τον γενικό τίτλο *Extra Muros*, που ξεκινά με την έκθεση *Αμαζόνιος* του Δημήτρη Τσουμπλέκα. Τονίζοντας ιδιαίτερα τη διαγενεακότητα, όπως στην έκθεση της συνομιλίας της Ειρήνης Βουρλούμη με τον ζωγράφο Αντρέα Βουρλούμη, το ΕΜΣΤ θέλει να διαρρήξει τα στεγανά των υποτιθέμενων γενεών της σύγχρονης ελληνικής τέχνης. Τέλος, ο διεθνούς φήμης Έλληνας αρχιτέκτονας Πέτρος Μπαμπασίικας, καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Τορόντο, με την ομάδα του και τον στενό του συνεργάτη Κωνσταντίνο Πετράκο, παρεμβαίνει στην είσοδο του Μουσείου δημιουργώντας έναν χώρο συγκέντρωσης και ανάπαυλας για το κοινό, ενώ για πρώτη φορά ο σχεδιασμός μιας έκθεσης, της έκθεσης *Statecraft*, ανατέθηκε σε αρχιτεκτονικό γραφείο, το Flux Office, της Εύας Μανιδάκη και του Θανάση Δεμίρη, μια πρακτική η οποία θα είναι εφεξής συστηματική.

STATECRAFT ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

16.06–30.10.2022

Επιμέλεια: Κατερίνα Γρέγου

Όροφοι -1, 0, 2

Η διεθνής ομαδική έκθεση *Statecraft: Διαμορφώνοντας το Κράτος* διερευνά τους υποκείμενους μηχανισμούς στη διαμόρφωση του έθνους-κράτους, όπως το γνωρίζουμε σήμερα, καθώς και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει στον σημερινό παγκοσμιοποιημένο και δικτυωμένο κόσμο. Το *Statecraft*, αναδιφώντας την ιστορία και τις διαδικασίες συγκρότησης του έθνους στους νεότερους χρόνους, εξετάζει τις δομές ισχύος και τις διαδικασίες πίσω από την κρατική γραφειοκρατία, τη διακυβέρνηση και την κυριαρχία, καθώς και τα συνακόλουθα ζητήματα της δημοκρατίας, της ιθαγένειας και της πολιτειότητας, των δικαιωμάτων, της συμπερίληψης και του αποκλεισμού. Η έκθεση μελετά το εύρος και τα όρια της κρατικής εξουσίας, ενώ ταυτόχρονα κοιτά τη νέα πολιτική πραγματικότητα που διαμορφώνεται στην Ευρώπη αλλά και πέρα από αυτή, σε μια περίοδο που ο εθνικισμός και η απολυταρχία βρίσκονται σε άνοδο, καθώς κάποιες χώρες υιοθετούν και πάλι εσωστρεφείς στάσεις και αντιλήψεις. Με τη συμμετοχή 39 καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους εκθέτουν για πρώτη φορά στην Ελλάδα, το *Statecraft* στρέφει το βλέμμα του πέρα από τις παραδοσιακές μορφές του έθνους-κράτους, προς την κατεύθυνση εναλλακτικών μοντέλων κρατικής και πολιτικής συγκρότησης, σε συνάφεια με τις σημερινές προκλήσεις της μαζικής μετανάστευσης, με τις πραγματικότητες των μετα-εθνικών και δια-εθνικών δομών οργάνωσης, με την παγκοσμιοποίηση και με τον σύγχρονο τεχνολογικό νομαδισμό. Όσο ετοιμαζόταν η έκθεση, η Ρωσία εισέβαλε στην Ουκρανία, γεγονός που κατέστησε σαφές με τον πλέον επώδυνο τρόπο ότι η μετα-ψυχροπολεμική τάξη πραγμάτων έχει αρχίσει να αποσυντίθεται, ότι η δημοκρατία και η εθνική κυριαρχία δεν μπορούν να θεωρηθούν δεδομένες, και ότι η ανεξέλεγκτη κρατική εξουσία οδηγεί σε βίαιες και επικίνδυνες συνθήκες τόσο για τον άνθρωπο όσο και για το περιβάλλον.

STATECRAFT ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Η έκθεση μάς καλεί να σκεφτούμε το έθνος-κράτος υπό το πρίσμα των σημερινών συνθηκών, πάνω από 200 χρόνια μετά τη σύλληψη του ελληνικού κράτους. Μπορούμε να φανταστούμε άλλα μοντέλα κοινωνικής οργάνωσης και κράτους που δεν ταυτίζονται με συγκεκριμένες σημαίες ή διαβατήρια; Ποιες άλλες μορφές του ανήκειν και της κοινότητας εκτός του έθνους-κράτους θα μπορούσαν να διαμορφωθούν; Πώς μπορούμε να υπερβούμε την τοξικότητα του εθνικισμού, διατηρώντας ταυτόχρονα τα προτερήματα του έθνους-κράτους; Είναι η έννοια του παγκόσμιου πολίτη, που φαίνεται να κερδίζει έδαφος λόγω της ανάγκης ανεύρεσης κοινών λύσεων σε κοινά προβλήματα, έστω εφικτή ή ευλογοφανής; Οι καλλιτέχνες της έκθεσης επιχειρούν μια ευρεία κριτική ανατομία αυτών των ζητημάτων και προβλημάτων. Τα έργα τους αποκαλύπτουν τις κρυφές/αφανείς πτυχώσεις των εννοιών και της πραγματικότητας του έθνους και του κράτους, αναγκάζοντάς μας να τα προσεγγίσουμε από μια καινοτόμα, ευφάνταστη και ευρηματική οπτική γωνία.

Η έκθεση συνοδεύεται από έγχρωμο δίγλωσσο κατάλογο (Ελληνικά / Αγγλικά), σχεδιασμένο από την Rafaela Drazic.

Συμμετέχοντες καλλιτέχνες

Bani Abidi | Ewa Axelrad | Μαρία Βαρελά | Zanny Begg & Oliver Ressler | Βαγγέλης Βλάχος | Ειρήνη Βουρλούμη | Loulou Cherinet | Liu Chuang | Γιώργος Γύζης | Navine G. Dossos | Katya Ev | Köken Ergun | Marta Górnicka | Ivan Grubanov | Lise Harlev | Femke Herregraven | Ελένη Καμμά | Thomas Kilpper | Szabolcs KissPál | Πάνος Κοκκινιάς | Stéphanie Lagarde | Langlands & Bell | Ella Littwitz | Thomas Locher | Cristina Lucas | Tanja Muravskaja | Marina Naprushkina | Kristina Norman | Daniela Ortiz | Trevor Paglen | Αντώνης Πίττας | Jaanus Samma | Larissa Sansour | Jonas Staal | Αναστάσης Στρατάκης | Sasha Streshna | Αλέξης Φιδετζής

Φωτογραφία: BANI ABIDI, *The Reassuring Hand Gestures of Big Men, Small Men, All Men*,

ΑΝΤΩΝΗΣ ΠΙΤΤΑΣ

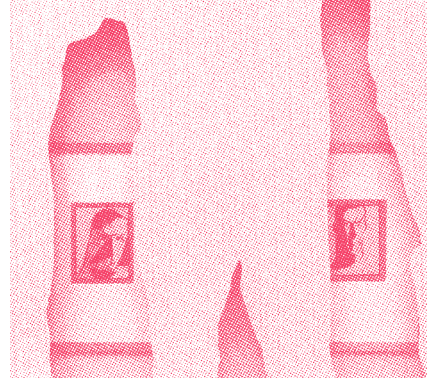
jaune, geel, gelb, yellow

Πράξεις μοντερνισμού με τον Αντώνη Πίττα και τον Theo van Doesburg

16.06–30.10.2022

Επιμέλεια: Δάφνη Βιτάλη

Παρέμβαση στη Συλλογή – Όροφος 2

Η έκθεση *jaune, geel, gelb, yellow* εξετάζει την αποτυχία, την κατάρρευση και την ιστορικοποίηση των μοντερνιστικών ιδεωδών, σε συνάρτηση με το πολιτικό σκηνικό των ευρείας κλίμακας διαμαρτυριών του κινήματος των κίτρινων γιλέκων στη Γαλλία. Ο Αντώνης Πίττας χρησιμοποιεί ανακλαστικό φύλλο σε κίτρινο χρώμα, για να αναπαραστήσει τις σιλουέτες των διαδηλωτών, της αστυνομίας και τις αλληλεπιδράσεις τους κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων. Τις τοποθετεί μπροστά από επιλεγμένα σχέδια του Theo van Doesburg, ιδρυτή του κινήματος De Stijl και έναν από τους πιο επιδραστικούς καλλιτέχνες στη σύγχρονη ευρωπαϊκή ιστορία της τέχνης. Τα σχέδια και οι γκούας του Van Doesburg προέρχονται από τη μεγάλη συλλογή του Centraal Museum της Ουτρέχτης, της πόλης στην οποία γεννήθηκε και μεγάλωσε ο Ολλανδός καλλιτέχνης. Η εγκατάσταση του Πίττα παρεμβαίνει στη συλλογή του ΕΜΣΤ, συγκεκριμένα σε ένα κεφάλαιο που αναφέρεται στην πολιτική αναταραχή και τη διαμαρτυρία κατά τις δεκαετίες του 1960 και 1970, όταν η χώρα βρισκόταν υπό την επιρροή μιας στρατιωτικής δικτατορίας, και έρχεται να προτείνει την εξέταση διαφόρων πτυχών της πολιτικής δυσαρέσκειας και των μέσων με τα οποία αυτή εκφράζεται. Η έκθεση εντάσσεται στο νέο πρόγραμμα του ΕΜΣΤ, στο πλαίσιο του οποίου σύγχρονοι καλλιτέχνες καλούνται να παρέμβουν στη συλλογή του Μουσείου. Το έργο του Theo van Doesburg παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

Η έκθεση συνοδεύεται από έγχρωμο δίγλωσσο κατάλογο (Ελληνικά / Αγγλικά), σχεδιασμένο από τον Κώστα Καλογερόπουλο.

Ο Αντώνης Πίττας γεννήθηκε στην Αθήνα και ζει στο Άμστερνταμ. Φοίτησε στη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα, στο Ινστιτούτο Piet Zwart στο Ρόττερνταμ, και στο Ινστιτούτο Sandberg στο Άμστερνταμ. Έχει υπάρξει artist-in-residence στο Center for Curatorial Studies του Bard College στο Annandale-on-Hudson της Νέας Υόρκης. Αυτή την στιγμή είναι Honorary Fellow of the Faculty of Humanities, στο Πανεπιστήμιο του Άμστερνταμ. Έχει συμμετάσχει σε πολλές εκθέσεις σε μουσεία και κέντρα σύγχρονης τέχνης του εξωτερικού, όπως το Centraal Museum, στην Ουτρέχτη, το Significant Other, στη Βιέννη (2019), το Stedelijk Museum Bureau, στο Άμστερνταμ, το MACRO, το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης της Ρώμης, το BAK, στην Ουτρέχτη, το Van Abbemuseum, στο Αϊντχόβεν και το CCA Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης, στη Γλασκώβη. Επίσης σε διεθνείς διοργανώσεις όπως η Manifesta 12, στο Παλέρμιο. Στην Ελλάδα, έχει παρουσιάσει δουλειά του στο Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, στο MOMus (2019) και στην Μπιενάλε της Θεσσαλονίκης (2015).

Η δουλειά του περιλαμβάνεται και στην έκθεση *Statecraft: Διαμορφώνοντας το Κράτος*.

Φωτογραφία: ΑΝΤΩΝΗΣ ΠΙΤΤΑΣ, *jaune, geel, gelb, yellow. Πράξεις μοντερνισμού με τον Αντώνη Πίττα και τον Theo van Doesburg*, 2021/22 (λεπτομέρεια).

Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη και της γκαλερί Annet Gelink, Άμστερνταμ (credit: Gert Jan van Rooij)

ΕΙΡΗΝΗ ΒΟΥΡΛΟΥΜΗ

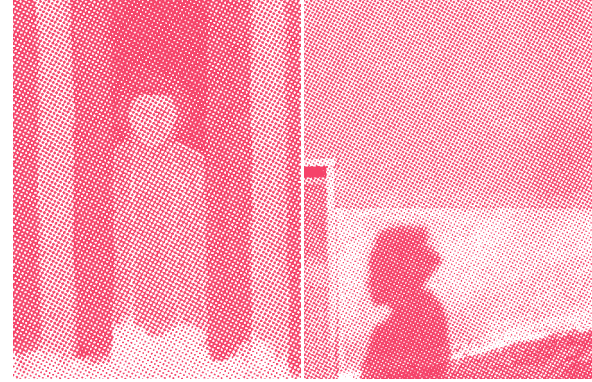
Στον ίδιο χώρο

Ένας φωτογραφικός διάλογος με τον ζωγράφο Ανδρέα Βουρλούμη

16.06–30.10.2022

Επιμέλεια: Σταμάτης Σχιζάκης

Όροφος 3 Project Room 1

Η έκθεση *Στον ίδιο χώρο* είναι ένας καλλιτεχνικός διάλογος που άνοιξε η φωτογράφος Ειρήνη Βουρλούμη (γενν. 1979) με το ζωγραφικό έργο του παππού της Ανδρέα Βουρλούμη (1910–1999). Η Ειρήνη Βουρλούμη παραθέτει δικές της φωτογραφίες, τραβηγμένες με κινητό τηλέφωνο κατά τις περιπλανήσεις της στην πόλη της Αθήνας – ένας φόρος τιμής δίπλα σε έργα που έκανε ο Ανδρέας Βουρλούμης πάνω από μισό αιώνα πριν: ζωγραφικούς πίνακες, υδατογραφίες, σχέδια και ποιήματα. Τα μέσα διαφέρουν αλλά ο σκοπός είναι κοινός. Μέσα από τον συσχετισμό των εικόνων η φωτογράφος δημιουργεί γέφυρες μεταξύ της μεταπολεμικής Αθήνας, όπως την αποτύπωσε στα γρήγορα σχέδιά του ένας ιστορικής σημασίας ζωγράφος, και της ίδιας πόλης σήμερα, όπως την καταγράφει η ίδια στις δικές τις περιπλανήσεις. Από τις εικόνες αυτές αναδύεται ο διαχρονικός χαρακτήρας της πόλης, από την αρχιτεκτονική και το τοπίο ως τη ζωή των κατοίκων της, αλλά και μια εναλλακτική γενεαλογία απεικόνισης του αστικού τοπίου. Η έκθεση *Στον ίδιο χώρο* είναι ένας φόρος τιμής της Ειρήνης Βουρλούμη στον παππού της και μια δήλωση αγάπης στην Αθήνα του σήμερα, του χθες και του αύριο.

Η έκθεση συνοδεύεται από έγχρωμο δίγλωσσο κατάλογο (Ελληνικά / Αγγλικά), σχεδιασμένο από τον Κώστα Καλογερόπουλο.

Η Ειρήνη Βουρλούμη γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα και έχει ελληνική και ινδονησιακή καταγωγή. Σπούδασε στο Parsons School of Design και στο Columbia Graduate School of Journalism στη Νέα Υόρκη. Εκτός από την καλλιτεχνική της δουλειά σαν φωτογράφος η Ειρήνη Βουρλούμη έχει συνεργαστεί ως φωτογράφος με εφημερίδες, περιοδικά και blog, όπως οι *New York Times*, *Guardian*, *Wall Street Journal*, *Financial Times*, κυρίως για θέματα που σχετίζονται με την προσφυγική κρίση αλλά και τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα. Η Βουρλούμη έχει εκθέσει στο Bozar στις Βρυξέλλες, στο Martin Gropius Bau στο Βερολίνο και στο Μουσείο Μπενάκη στην Αθήνα, μεταξύ άλλων. Το πρώτο της βιβλίο, *In Waiting*, κυκλοφόρησε το 2017 από τον γερμανικό εκδοτικό οίκο Hatje Cantz. Η Βουρλούμη είναι μέλος της ελληνικής κολεκτίβας Depression Era.

Η δουλειά της περιλαμβάνεται και στην έκθεση *Statecraft: Διαμορφώνοντας το Κράτος*.

Φωτογραφίες:

ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ, *Μορφή πίσω από σκηνή*, 1959, Ιδιωτική συλλογή

ΕΙΡΗΝΗ ΒΟΥΡΛΟΥΜΗ, *Χωρίς τίτλο*, 2022, Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνης

ARTIST AT WORK

JENNIFER NELSON

Απόβλητα (Κληρονομιά)

Μια δημόσια πραγμάτευση του απωθημένου
Πρότζεκτ εν εξελίξει

Όροφος 3 Project Room 2

Όλο το 2021 η Jennifer Nelson μάζευε τις χρησιμοποιημένες συσκευασίες και τα στέρεα απόβλητα της οικογένειάς της, όπως πλαστικά, μπουκάλια και χαρτιά. Στο τέλος, ο όγκος και η μάζα των σκουπιδιών, που συνέλεξε, ξεπέρασαν κατά πολύ τον όγκο και το βάρος της ίδιας. Από τον Ιούνιο έως τον Σεπτέμβριο του 2022 η Nelson θα βρίσκεται τις ώρες που λειτουργεί το Μουσείο στον χώρο του Project Room II του ΕΜΣΤ και θα επεξεργάζεται γλυπτικά το υλικό αυτό μπροστά στο κοινό, φτιάχνοντας με τα σκουπίδια και τα οικογενειακά απόβλητα μορφές που θα μπορούν να φορεθούν στο σώμα σαν ρούχα. Με τη διαδικασία αυτή η Nelson συγκρίνει άμεσα την ποσότητα των συλλογικών αποβλήτων μας με την κλίμακα του σώματός μας. Το έργο *Απόβλητα (Κληρονομιά)* διαπραγματεύεται το πένθος για την κληρονομιά που αφήνουν οι καταστροφικές μας πράξεις μας στο περιβάλλον αλλά συγχρόνως αναγνωρίζει και αποδέχεται τις ευθύνες μας. Όταν ολοκληρωθεί το έργο, η καλλιτέχνις θα φορέσει τα ρούχα από τα σκουπίδια που έχει φτιάξει, δείχνοντας το βάρος που φέρουμε στους ώμους μας από τον τρόπο της ζωής μας, και η όλη διαδικασία θα καταλήξει σε μια περφόρμανς.

Οι επισκέπτες καλούνται να μπουν στο προσωρινό εργαστήριο, να γίνουν μάρτυρες στη δημιουργική διαδικασία και να κατανοήσουν τον κύκλο ζωής και τις συνέπειες των συνηθειών μας.

Η Jennifer Nelson γεννήθηκε στην Πενσυλβάνια και ζει στην Αθήνα από το 2004. Σπούδασε New Genres στο San Francisco Art Institute και έκανε το μεταπτυχιακό της στο University of California, Λος Άντζελες. Έχει λάβει την υποτροφία Guggenheim για τις Εικαστικές Τέχνες και υπήρξε επίσης φιλοξενούμενη καλλιτέχνης στο Stiftung Laurenz-Haus στη Βασιλεία και στο Grand Central Art Center, Cal State University Fullerton. Είναι μέλος του διδακτικού προσωπικού του Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδος, όπου βοήθησε στην ίδρυση του προγράμματος Εικαστικών Τεχνών. Ως περφόρμερ, η Nelson έχει χόρεψει με το Feld Ballet στη Νέα Υόρκη και το Ballet du Grand Théâtre στη Γενεύη της Ελβετίας. Η Nelson έχει συμμετάσχει σε πολλές εκθέσεις σε πληθώρα πολιτιστικών οργανισμών όπως, το BOZAR, στις Βρυξέλλες, το de Young Museum, στο Σαν Φρανσίσκο, το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης MADRE, στη Νάπολη, και την Kunsthalle Düsseldorf.

Φωτογραφία: ANNA ΠΡΙΜΟΥ

LAWRENCE ABU HAMDAN

Ηχητικός ντετέκτιβ

16.06–30.10.2022

Αίθουσα Προβολών – Μεσοπάτωμα M

Το ΕΜΣΤ έχει τη χαρά να παρουσιάσει το έργο του Lawrence Abu Hamdan για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Ο Abu Hamdan είναι ένας ηχητικός ντετέκτιβ· μέσα από τις οπτικοακουστικές εγκαταστάσεις, τα βίντεο, τις περφόμανς, τη φωτογραφία, τα δοκίμια και τις διαλέξεις του, καθώς και μέσα από τη χρήση διαφορετικών ειδών ήχου, εξερευνά την πολιτική επίδραση της ακρόασης και του ήχου στα ανθρώπινα δικαιώματα και το νόμο.

Οι ηχητικές έρευνες του καλλιτέχνη έχουν χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικά στοιχεία στο Δικαστήριο Ασύλου και Μετανάστευσης του Ηνωμένου Βασιλείου, καθώς και για την υποστήριξη οργανώσεων όπως η Διεθνής Αμνηστία. Στο ΕΜΣΤ θα παρουσιαστούν επιλεγμένα κινηματογραφικά του έργα, τα οποία εξερευνούν τις θεματικές των αμφισβητούμενων συνόρων, της ιθαγένειας και της ελευθερίας μετακίνησης.

Ο Abu Hamdan γεννήθηκε το 1985 στο Αμμάν της Ιορδανίας. Ζει και εργάζεται στη Βηρυτό. Πήρε το διδακτορικό του δίπλωμα από το Κέντρο Ερευνητικής Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Goldsmiths στο Λονδίνο, το 2016. Έχει κερδίσει το Βραβείο Turner το 2019. Έχει λάβει επίσης το Βραβείο EMAF το 2020, το Βραβείο Τέχνης Edvard Munch, το 2019, το Καλλιτεχνικό Βραβείο Baloise, το 2018 και το Καλλιτεχνικό Βραβείο Abraaj, επίσης το 2018. Το 2017 κέρδισε το βραβείο ταινιών μικρού μήκους στο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ του Ρότερνταμ και το 2016 έλαβε το Βραβείο Νέων Μέσων Nam June Paik. Έχει συμμετάσχει σε δεκάδες μεγάλες εκθέσεις και διοργανώσεις διεθνώς, όπως η Μπιενάλε της Βενετίας και του Σιδνεϊ, και έργα του βρίσκονται στις συλλογές του MoMA, του Μουσείου Guggenheim, του Centre Pompidou και της Tate Modern.

Φωτογραφία: LAWRENCE ABU HAMDAN, *Walled Unwalled*, 2018 (στιγμιότυπο)

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ
ΟΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΕΜΣΤ IN SITU

STEPHAN GOLDRAJCH

Arbre à Palabres *(Το δέντρο της πλατείας)*

Site-specific installation

Έως 30.10.22

Φουαγιέ F

Το *Arbres à Palabres* (Το δέντρο της πλατείας) του Stephan Goldrajch είναι ένα γιγάντιο δέντρο, ύψους 6 μ., φτιαγμένο από κομμάτια πλεκτών, υφαντών και κεντημάτων, από νήματα πολύχρωμα και κουρέλια σε ποικίλα μοτίβα και συνθέσεις. Το έχουν δημιουργήσει άνθρωποι διαφορετικών ηλικιών και κοινωνικών ομάδων που ζουν ή εργάζονται στις γειτονιές γύρω από το Μουσείο, αλλά και ένοικοι σε οίκους ευγηρίας ή πρόσφυγες σε παρακαείμενες δομές. Το δέντρο της πλατείας αντλεί την έμπνευσή του από τα δέντρα που βρίσκονται συνήθως στις πλατείες των αφρικανικών χωριών και αποτελούν το κέντρο της δημόσιας ζωής και της παραγωγής του λόγου της κοινότητας: τόποι συνάντησης και ανταλλαγής ιδεών, τόποι μετάδοσης της μνήμης, όπου οι μεγαλύτεροι αφηγούνται ιστορίες στα παιδιά, αλλά και χωροθετημένοι θεσμοί, στους οποίους λαμβάνονται οι σημαντικές δημόσιες αποφάσεις.

Στην Ελλάδα θα μπορούσε να συγκριθεί με το πλατάνι που βρίσκεται στις πλατείες των χωριών, όπου άνθρωποι όλων των ηλικιών συγκεντρώνονται και συμμετέχουν στην καθημερινή κοινωνική ζωή. Τα κομμάτια που συλλέχθηκαν, μετά από ανοιχτή πρόσκληση του καλλιτέχνη, συνθέτουν αυτό το συνεργατικό, πολυφωνικό έργο τέχνης, που εκφράζει όλες τις ιστορίες των ανθρώπων που το έφτιαξαν και σηματοδοτεί τη νέα αρχή του ανοιχτού, συμπεριληπτικού και φιλόξενου ΕΜΣΤ.

Ο Stephan Goldrajch γεννήθηκε το 1985 στο Ramat Gan του Ισραήλ και ζει στις Βρυξέλλες. Στα έργα του και στις εγκαταστάσεις του χρησιμοποιεί υφάσματα, κείμενα, σχέδια και ανακυκλωμένα υλικά. Η καλλιτεχνική του πρακτική στοχεύει κυρίως στη δημιουργία σχέσεων και κοινωνικής αλληλεπίδρασης.

Φωτογραφία: ΟΛΥΜΠΙΑΝΝΑ ΜΗΛΙΑΚΗ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΥΜΠΛΕΚΑΣ

Αμαζόνιος

We are sailing with a corpse in the cargo

Έως 30.10.22

Ο Αμαζόνιος βρίσκεται στο ρέμα Πολυδρόσου. Είναι ένα πολυδιάστατο έργο του Δημήτρη Τσουμπλέκα, που αναπτύσσεται σε πολλούς χώρους εντός και εκτός του εργαστηρίου του Κεσσανλή και της Ρωμανού. Καθώς ο επισκέπτης περνά από τον παλιό σκοτεινό θάλαμο («Το Αμπάρι») στο καθαυτό εργαστήριο, και από τις άδειες αποθήκες («Το Δάσος») στην εγκαταλελειμμένη πισίνα («Το Ποτάμι»), συναντά φασματικά έργα του Δημήτρη Τσουμπλέκα – φωτογραφίες και βίντεο, γλυπτά και εγκαταστάσεις, *objets trouvés* και συνθέσεις– με στοιχεία του ίδιου του χώρου: οργανικά υλικά, κλαδιά, φύλλα, πέτρες από το ρέμα και τον κήπο αλλά και υλικά ζωγραφικής, τελάρια, καβαλέτα, πηγάκια κ.ά. Στο τέλος της διαδρομής, ο θεατής συναντά μια φωτεινή επιγραφή που κρέμεται ανάμεσα στα δέντρα (τον Αμαζόνιο). Το σημείο θέασης ανοίγεται σε αυτό το κοντινό και ανοίκειο τοπίο, είναι μια ρωγμή στον αστικό ιστό. Ο Αμαζόνιος είναι ένα ταξίδι στη μνήμη και μια γνωριμία με μια κρυφή όψη της πόλης, ο διάλογος ενός σύγχρονου σημαντικού καλλιτέχνη με τους σπουδαίους προγόνους του, και με έναν τρόπο προγόνους όλων μας, κι ένα θραύσμα από μια πτυχή της Αθήνας που έχει σχεδόν ολοκληρωτικά θυσιαστεί στο βωμό της αστικής ανάπτυξης. Είναι επίσης μια σειρά συναντήσεων: με τον τόπο, τη μνήμη, τη φθορά που επελαύνει αδιατάρακτα, με την οργανική σύνδεση της αποσύνθεσης και της ζωής, με τους πεθαμένους μας και τον διάλογο που δεν σταματάει ποτέ, την επίδραση –πότε συντριπτική, πότε ευεργετική– των προηγούμενων καλλιτεχνών, την επίμονη φύση και τα ζώα που μας συντροφεύουν απαρατήρητα στις παρυφές της σύγχρονης αστικής ζωής.

Είσοδος ελεύθερη

Διεύθυνση: Κεσσανλή Σταματάκη 10, Νέο Μαρούσι, 151 26, Αθήνα Πέμπτη-Κυριακή: 19.00-22.00
Πρόσβαση: Μετρό Γραμμή 3 (στάση: ΔΟΥΚΙΣΣΗΣ ΠΛΑΚΕΝΤΙΑΣ), και στη συνέχεια λεωφορείο 411 (στάση: Κυπρίων Αγωνιστών).

Η ΝΕΑ ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΤΟΥ ΕΜΣΤ ΑΠΟ ΤΟΝ ERIK KESSELS

Με αφορμή τα εγκαίνια του νέου καλλιτεχνικού προγράμματος του ΕΜΣΤ κυκλοφορεί στην πόλη η νέα καμπάνια του Μουσείου, την οποία σχεδίασε ο Erik Kessels, καλλιτέχνης, σχεδιαστής, επιμελητής εκθέσεων και projects, ιδρυτής, από κοινού με τον Johan Kramer, του φημισμένου δημιουργικού γραφείου KesselsKramer στο Άμστερνταμ, το οποίο δραστηριοποιείται στον χώρο του creative branding και των εκδόσεων από το 1996. Οι δυο τους έχουν υπογράψει μερικές από τις πιο πρωτότυπες και ενδιαφέρουσες καμπάνιες επικοινωνίας για σημαντικούς χώρους πολιτισμού και μουσεία ανά τον κόσμο, αλλά και πόλεις όπως το Άμστερνταμ.

12%
ΑΜΦΙΒΟΛΙΕΣ

36%
ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΙΣ

93%
ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

100%
ΑΝΟΙΧΤΟ

**ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ = ΑΝΟΙΧΤΟ**

ΕΜΣΤ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

emst.gr

ΚΑΛΩΣ ΟΡΙΣΕΣ ΣΤΟ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟ

ΕΥΓΕΝΗ ΜΑΚΟΝΑ, ΜΟΡΦΗ ΤΙΤΟΝΙΣ, 2018, ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΜΣΤ

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ = ΑΝΟΙΧΤΟ

ΕΜΣΤ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

emst.gr

**ΑΝΟΙΧΤΟ ΓΙΑ:
ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΡΙΕΣ
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΕΣ
ΔΙΣΤΑΚΤΙΚΟΥΣ
ΟΝΕΙΡΟΠΑΡΜΕΝΕΣ
ΣΕΡΦΕΡΣ
ΡΟΜΑΝΤΙΚΟΥΣ
ΧΑΚΕΡΣ
ΝΟΜΑΔΕΣ
ΝΕΡΝΤΣ
ΚΗΠΟΥΡΟΥΣ
ΝΕΥΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥΣ
ΑΘΗΝΑΙΕΣ**

**ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ = ΑΝΟΙΧΤΟ**

ΕΜΣΤ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

emst.gr

100% ΑΝΟΙΧΤΟ ΓΙΑ ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΥΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ = ΑΝΟΙΧΤΟ

ΕΜΣΤ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

emst.gr

ΓΝΩΡΙΣΕ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ = ΑΝΟΙΧΤΟ

ΕΜΣΤ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

emst.gr

ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ (ΕΜΣΤ)

ΛΕΩΦ. ΚΑΛΛΙΡΡΟΗΣ & ΑΜΒΡ. ΦΡΑΝΤΖΗ
(ΠΡΩΗΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΦΙΕ), ΑΘΗΝΑ, 117 43

Ώρες λειτουργίας: Τρίτη-Κυριακή: 11.00-19.00, Πέμπτη έως τις 22.00

emst.gr

ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ: 8 ΕΥΡΩ, ΜΕΙΩΜΕΝΟ: 4 ΕΥΡΩ

Το **ΕΜΣΤ** επιχορηγείται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υπουργείο Πολιτισμού
και Αθλητισμού